

[Knuud Jespersen.]

det, man eventuelt måtte investere i forbindelse med forbedrede afskrivningsbetingelser, ville være importerede varer. Når der var arbejdsløshed i hele den kapitalistiske del af Vesteuropa, så måtte man regne med, at det nok kunne være beskæftigelsesfremmende i Frankrig, Holland osv., hvad jeg heller ikke har noget imod. Det er bare det, at man skal skære hele denne garnering væk.

Når jeg videre anførte, at det måske også kunne svare sig at investere, også for at flytte vægten af sin egen skattepligt, ja så er det jo noget, som ikke kan være skatte- og afgiftsministeren ubekendt. Det er nemlig, som hr. Glistrup har sagt, sådan, at i 5-6 uger omkring disse terminer findes der jo ikke den avis, hvis man ser bort fra dagbladet Land og Folk, der ikke er fyldt op med store annoncer om, at det kan betale sig at investere nu.

Jeg skal ikke trætte tinget og tage tiden, men bare erindre om, at sådan er de faktiske forhold, og så kunne man jo også prøve at kigge lidt efter. Det er jo ingen tilfældighed, at man har en række maskiner stående på virksomheder rundt i Danmark. Ikke bare de 4-6 mia kr., jeg omtalte, i det ikke anvendte produktionsapparat på grund af krisen, men i en lang række maskiner, som man ikke har sat i funktion. Mon ikke ministeren skulle overveje, om det kunne tænkes, at det var fordi man ikke kunne komme af med de produkter, som maskinerne skulle forarbejde? Min konklusion er, at der er tale om en købekraftkrise, og derfor nytter det ikke noget som helst at flytte vægten af skatterne fra almindelige mennesker og til erhvervslivet eller omvendt, nej her trænges til en sanering. Og det var ikke afskrivningsbestemmelserne — lad mig lige understrege det — jeg vendte mig imod, men det var de ekstraordinære afskrivningsbestemmelser, som vi jo i princippet ønsker væk, og derfor ønsker vi ikke flere blomster på denne rod.

Ordføreren for forslagsstillerne (Jens Foged)

(V):

Ministeren gav udtryk for, hvis man nu vil bruge det med hensættelser, at det så kunne ske, at man hensatte den ene dag for at bruge det den næste dag. Ja, det er da

kun under forudsætning af, at det er lige på skæringsdagen for regnskabsåret; ellers er det jo ikke rigtigt. Det er da det eneste tilfælde, hvor det kan lade sig gøre. Når der dernæst regnes med et provenutab, så må det vel være, fordi man tror, at der bliver hensat en del. Men det, der bliver hensat, hvordan bliver det hensat? Det bliver hensat på en sådan måde, at det også trækker renter, og disse renter beskattes. Det bliver hensat på en sådan måde, at andre, der i den givne situation har mulighed for at låne, kan låne de hensatte midler, så de kommer i funktion på den måde. Der er overhovedet ikke noget, der hindrer, at dette at have investeringsfond på denne måde netop er initiativfremmende. Det er ikke den samme person, men det er andre personer, der kan bruge disse ting. Det er derfor en lov, som bør have langtidssigte.

Vi glemmer ofte herinde, når vi taler om provenu og stat, at vi er en stat, der er noget kontinuerligt, mens en person er noget helt anderledes, en enkeltperson i et økonomisk spil, der må tage hensyn til sig selv. Men mange ting af det, den økonomiske må tage hensyn til, smitter af på hans medmennesker på en god måde, altså også når der er hensættelser.

Jeg tror, at vi er blevet lidt mere enige om provenutabet. Jeg lagde mærke til, at hr. Camre var noget blidere i sin anden omgang end i første omgang. Hvis han i anden omgang havde holdt den tale om, at afskrivning var nedslidning og den slags ting, så var vi måske ikke kommet helt så meget på kant af hinanden. Men det er nok fordi hr. Camre på disse områder her ikke har været med i drøttelserne i de senere år og stadig ikke kan huske, hvad hans egen ordfører, hr. Grünbaum, har sagt masser af gange på dette område. Han var på dette område helt anderledes positiv over for afskrivningsreglerne, end det ærede medlem hr. Camre har givet udtryk for her i dag. Jeg håber, at der vil ske en mærkbar ændring i ordførerens stilling, efterhånden som han bliver mere hjemme på området.

Der har været talt om, at det var skade, det som venstre har foreslået. Nej, vi bekender os også til saldoafskrivningen, uanset om vi tager de 120 pct. ind i billedet, og det er en permanent ordning. Kan ministeren love os, at 1975 er det eneste år med